

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 66.

Fjerde Sessions tredie Samling.

Tittende Møde.

Fredagen den 8de Juli.

(Forts.)

Müller (fortsat): Ved at komme med Dampskibe i regelmæssig Fart i Limfjorden, vil man opnaae, at man fra hvilketsomhelst Punkt, man tager i den nordlige frugt- bære Deel norden for Limfjorden, vil kunne naae Kjøbenhavn i 1 Dag, naar der er en Jernbane fra Hjarbæk over Viborg til Marhuus, thi Reisen vil da gaae paa Jernbane til Kjøbenhavn, idet der om kort Tid kommer Dampskibe igang til Korsør, og under lige Forhold naaer man med en tilsvarende Hurtighed de øvrige Dele af Riget. En lignende Indflydelse vil det ogsaa have paa Transporten af Producterne fra den af Naturen begunstigede nordlige og nordvestlige Deel af Jylland, hvis Samvæsen med Ostifærne paa Grund af simple Communicationsmidler nu ligger af Langsomheden og dens Ulemper. Naar der i Vædringsforslagets § 2 er foreslaaet, at Concessions Meddelelse til en Ostbane, hvilken vi, der have stillet Vædringsforlaget — ligesom vi have opfattet Regjeringens Udtalelse paa samme Maade —, anseer for det Vigtigste og det Tjenligste, skal kunne gøres afhængig af, at en idetmindste til Skjern fortsat sydlig Vestbane lægges samtidigt og i Forbindelse med Banen fra Ballum til Marhuus, saa har man derved villet udtrykke den Tanke, at man anseer det for givet, at der foruden Ostbanen maa og vil komme en Vestbane, naar der skal skee Jyllands Forhold fyldest, som det bør sig. Man har betegnet det: „idetmindste indtil Skjern“, man har stillet det Hele i saadanne Udtryk, at Regjeringen ikke alene har fri Haand til at lade være at tage Hensyn til

denne Paragraph, hvis det, man har tilstøttet med den, ikke kan opnaaes, men at den tillige kan gaae videre, og ikke er bunden af Penges-hensynet, som kommer i den næste Paragraph, ved det Ord Skjern, thi det begrænses ved „idetmindste“ indtil Skjern. Vesterjyllands Interesse har for den, der have stillet dette Vædringsforlag, samme Vigtighed som Ostjyllands. Hovedpunktet for Banens Linie paa Ostjylland er fastholdt for ved det mægtige Middel af en Jernbane at bidrage til at concentrere Riget; og Vestbanen, hvis Begyndelse, eller rettere hvis mindre Halvdeel, i Vædringsforlaget findes betegnet, vil slutte sig til det Hele. Overhovedet troer jeg, at man kan være berettiget til at udtale, at fra det Dieblæk, at Concessjonen til en sydlesvigsk Bane er givet, saaledes som den er givet, nemlig, at den ikke er bleven nogen egentlig Længdebane, da er, for Jyllands Vedkommende, Systemet for de sydlesvigske Baner givet, nemlig det System, som man har søgt at sætte fast ved disse §§ 1 og 2, nemlig krydsende Baner, der munde ud imod Ost og Vest, uden at affjære fra Veien til Syd. Vi have, med fuld Fortrosthed til, at dette Baneanlæg vil faae en Tilværelse, om ogsaa Dieblækket er saaledes, at man ikke kan tænke sig, naar det kan skee, fremsat dette Forslag. Vi have støttet os paa flere Ting. Vi støtte os paa den Handling, som er foresgaaet, idet den sydlesvigsk Bane blev overdraget til et anonymt Selskab; thi da have de Mænd, som med Concessjonen i Haanden indtil da stode ene i Spidsen for Foretagendet, givet den første Impuls til, at det kunde gaae og vistnok vil komme til at gaae. Disse Mænd have overtaget Forpagtningen af den sydlesvigsk Bane paa 14 Aar, imod i ethvert Tilfælde at give 6 pCt. i Forpagtningss-